

עלון שבועי על
פרשת השבוע.
והעמוד על הפרק

העלון נכתב להחשת
הגאולה האמיתית
והשלימה. ולרפואת
כל חולי ישראל.

תענוג השבוע

שבת קודש פרשת: **כי תצא**. ה'תשפ"ו. ת'הא ש'נת פ'אר ו'הדר! ת'הא ש'נת פ'דות ו'ודאית!

תענוג בפרשת השבוע

אנו לפני ראש השנה "זה היום תחילת מעשיך" יום בריאת העולם. כל ראש השנה מדבר על בריאת העולם מחדש בשנה חדשה. הכל מתחיל מחדש. כל השפע וכל הבריאה. ובכן, בשביל מה נברא כל העולם הזה? למה היה צריך את כל הבריאה? ועוד בכל שנה מחדש? בזוהר הקדוש ובספרי חסידות חב"ד אצל כל שבעת האדמו"רים יש הרבה בנושא הזה הרבה שאלות ותשובות על הנושא הזה. "ה' ברא את עולמו כדי לגלות רחמנותו".

לאחר שקוראים את המשפט העצום הזה! אתה מתפתל עם עצמך במחשבה... הכיצד? איפה אני בדיוק רואה את הרחמנות? איזה דור עכור ומלא בערב רב הפושעים בזדון כנגד ה' יום ולילה לא ישבותו... הפריצות הנוראה והחצופה מתמסדת... מה שפעם היה בושח כהתנהגות בחוף הים... נהיה היום נורמה ואופנתי ברחוב ובמקומות העבודה... ממש דור המבול. ואפילו אולי יותר גרוע... מה קורה כאן? איך יכול להיות רחמי ה' על דור כמו שלנו היום?

ואם תתבונן תראה היטיב שזה בדיוק כך: רחמי ה' דווקא ורק! על הדור שלנו! וכי מי צריך רחמים? תחשוב טוב, מי? רק אדם חסר כל יכולת ואומלל ללא כל כח עצמי לקיומו. הוא חייב דחוף דחוף שירחמו עליו! אם לא הוא יתאדה ויאבד לגמרי. כי אין לו כלום משל עצמו. אין לו שום הגנה עצמית לעצמו. הוא חסר כל יכולת. ולכן רחמים ורחמנות עליו זה הדבר הבסיסי והכי דחוף שהוא צריך.

וכי על מי צריך לרחם כמו על מסכן? האם על אברהם אבינו? גדול הגיבורים והמאמינים והלוחמים בכל הדורות! גדל בארמון המלך נמרוד אחד המלכים הגדולים ביותר בכל הזמנים. גדול המורדים בכל האמונות והאנושות. אחד המלכים האכזרים ביותר בכל התקופות, היסטורית הוא זה שחתום על כל ההתנהגויות והוא זה שמחקים אותו והוא ייסד את כל אופן ההתנהלות של כל דיקטטור בהיסטוריה האנושית. כל מה שקראתם בחיים על מלכים אכזרים

וכל מיני אימפרטורים שמלכו בכוח ובעוז וכבשו והרגו וטבחו... כולם חיקויים אומללים של אותו נמרוד המלך הראשון הדיקטטור והכובש הראשון בעולם. הראשון שהכפיף תחתיו אומות שלימות ושבר את כל המסורות שלהם תחתיו. הנהיג חוקי משמעת ברזל תחתיו. ולא? רצח עינויים והרג ובתי בליאה המוניים וכל מה שאנו מכירים מהמשיכים שלו... היטל, סטאלין, וכל המטורפים ממדינות ערב הנחשלות... הכל בא מאותו נמרוד.

ומי היה סגנו? מי היה השר הכי בכיר שלו? זה שהוציא לפועל את כל הרעיונות ההזויים שלו, זה שהיה שר התעמולה החינוך והתרבות שלו, זה שהיה אחראי על התקשורת והפצת המשנה הקו-נאצית שלו... זה שבנה את כל הפסלים והמוזמיות וכל השטויות אותם נמרוד שאף ורצה להנחיל בכוח לכל האנושות (בדיוק כמו המשומד הרצחני קרל מרקס ימ"ש וזכרו שר") הלא הוא תרח!!! כן כן תרח אבי אברהם... זה האיש מספר 2 בממלכה האדירה.

ונמרוד שהיה גם גדול וראש המכשפים וקוסמים והמעוננים ראה עם כל צוות המכשפים שלו מחזה מבהיל בו הוא מוכנע ונהרג ע"י בנו של תרח. ולזה הוא כבר לא יכל להסכים אפילו לא לחשוב על היתכנות כזו... והידק את השמירה סביב תרח ואשתו אמתלאי (כן זה דפוס פעולה מוכר לנו מהדיקטטורים היום... בסין איראן רוסיה וצפון קוריאה... בהם פתאום הרמטכ"ל/שר הביטחון/מפקדים בכירים בצבא וכ"ו פתאום "נחשדים" ע"י הדיקטטור... ומושמים במעצר בית ובשמירה ומעקב הדוק...)

אבל תרח ואמתלאי שחיבו שנים רבות לילדים הערימו עליו ואת התינוק שהם חבקו החביאו ביער עבות הרחק מעין כל רואה. וכשהוא גדל והפך לעובדה מוגמרת... הוא גילה את ה'. ונהפך לאופוזיציונר הראשון והגדול של נמרוד. במקום ללכת עם הזרם ולהבין שניתנה לו הזדמנות ללכת... ולהתחנף... כי הרי הוא בבית של הבכיר הממשלתי... זה שיושב בכל ישיבות הממשלה

ומוזמן לכל האירועים החשובים ובנו יחידו! יכול להתברג טוב טוב במערכת ולהראות לנמרוד כמה שכל המחזה של הוכבים היה אחיזת עיניים ושטויות והנה אני כאן לפקודתך אדוני המלך. ומיד להתמנות בביתו שלו למנכ"ל המשרד הממשלתי הגדול והבכיר ביותר של ייצור הפסלים שהיה ממוקם בבית תרח ומשם יצאו כל הפקודות וכל ההוראות למשרדי התקשורת והעיתונות והחינוך והתרבות... אברהם נמצא במוקד ההשפעה הממשלתית, וזה רק תחילת הדרך... תרח כבר מבוגר... ואברהם יכול להראות נאמנות לדרך ולמפלגה... ולהתקדם בסולם הדרגות תוך כמה שנים ונמרוד רואה בו את ממשיכו הגדול... והעולם כולו בידיים של אברהם...

ובמקום כל זה אברהם נכנס ללוע הארי... ושובר את כל הצלמים-מוסכמויות-אופנות... ויוצא על נמרוד וכל האידיאולוגיה שלו ששלטה בכל העולם!!! במאתיים קמ"ש!! והעסק מתחיל להתחמם. נמרוד ותרח מנסים בטובות ליישר... אותו ולהביא אותו למפלגה. הם מבינים שמדובר כאן ברכש חזק ופוטנציאלי בטירוף! אם הצעיר העד והגיבור וללא חת הזה יהיה בצד שלנו אנחנו מסודרים...

אבל אברהם מתגלה כאן במלוא עוזו כאברהם העברי. כשכל העולם מהעבר הזה של הנהר והוא מהעבר השני. ועושה מנמרוד צחוק לעג וקלס... ונהיה האויב מספר 1 של גדול הדיקטטורים. תנסו לדמיין את זה לאזרח רוסי פשוט במאה הקודמת שעושה צחוק מסטאלין ומהמפלגה הקומוניסטית... הוא הרי היה נהרג בפחות ממאמץ של הריגת יתוש...

וכאן אברהם יוצא לדרך לא זרועה "לך לך מארצך ומומלדתך ומבית אביך" וכל הדרך הולך וצועק בכל מקום הגיעו בקולי קולות. כך מספר רבי נחמן מברסלב שאברהם אבינו היה מגיע לכל מקום וצועק: אהה אנשים היכן אתם משוקעים? בכאלו הבלי הבלי, שיברו את הפסלים-צחשבים-טלוויזיות-סמארטפונים שלכם... תפסיקו להיות שקועים בתקשורת של כפירה... תתחילו להבין שיש ה' בעולם. תגלו אותו מתוך ההסתרה שהוא מציץ מהחרכים ומחכה לכם. ועוד אומר רבי נחמן: שאברהם אבינו ושם ועבר ונח חיברו מאות אלפי ספרים וחיבורים בעניין האמונה והפיצו אותם בכל העולם וכך קירבו אלפים ורבבות לה' והוציאו אותם מההבלים שלהם.

ואח"כ כל העשרה נסיונות שעמד בהם בגבורה ומלחמת המלכים האדירה שהייתה אחת המלחמות המזהירות והעולמיות בתקופה הקדומה, ואת הכל הנהיג נמרוד שהרגיש מושפל מאברהם אבינו שכבר היה מפורסם מאוד בעולם והנחיל בכל העולם את אמונת ה'. ושירותי הביון של נמרוד קלטו את לוט חסר העמוד שידרה והנופל בתאוות הכי גרועות... וכששמע שעבר לגור בסדום עיר החטאים והפרוגרס... ועשה את כל מערך המלחמה עם ארבעת המלכים הגדולים וכל המליארדים שהוציאו על כך רק כדי לתפוס את לוט שדומה לאברהם, וכך להראות לכולם שהנה הוא תפס את אברהם והוא צבוע ומלא חטאים ולא כמו שהוא מספר לכולם... ואולי כך הוא יוכל להחזיר לעצמו את כל הכבוד וההשפלות שאברהם עושה לו זה שנים.

אבל אברהם אבינו שידע את זה נחלץ חושים ובאותו מלחמה הירואית השפיל והכניע את כל האימפריה של נמרוד ונמרוד ברח ונהפך לחומלס חסר בית ושודד דרכים ויערות אומלל. ולבסוף נהרג ע"י עשיו נכדו של אברהם.

אז אני שואל אתכם: האם אחד כמו אברהם צריך שירחמו עליו? הוא היה גיבור ואמיץ ורב כוח ועוז ועשוי ללא חת. וכך גם יצחק ויעקב. למי שקורא את כל המלחמות שהם עשו וניהלו.

האם דור המדבר ובית ראשון היו צריכים רחמים? הם ראו את ה' בגלוי. וכך דור בית שני שהיו גיבורים אדירים. ומי לנו כרבי עקיבא וכל חביריו שעמדו בעוז מול אימפריית רומי וצחקו ממנה עד רגעים האחרון. וכך התנאים והאמוראים. והראשונים ובעלי התוספות והגאונים, כולם היו בעלי דיעה רחבה ואנשי צורה ומופת שהיום כל מה שהם כתבו בשלושה שורות וכולם הבינו את זה על בוריו, אנחנו מחברים מאות דפי פירוש בכמויות הוצאות וחיבורים ופירושים... רק כדי להבין מה הם התכוונו ורצו...

על מי ולמה ה' ברא את העולם כדי לגלות רחמנותו? על גדולים ועצומים כמוהם? על אלו שהכירו אותו מעצמם וקפצו לאש ולכלל ההריגות הכי משונות בשבילם, כמו הנניח מישאל ועזריה, רבי עקיבא ועשרה הרוגי מלכות, דור מסעות הצלב והאינקוויזיציה. או על דור חלוש וחסר ישע כמונו?

כל זה משול למשל על אחד שירה תחילת בניינו של גורד שחקים עסקי בלב מנהטן, ויראה את הפירת הבור הגדולה והעמוקה עד למאוד בשביל תחילת בניית היסודות ויאמר בלבבו הלא זה תכלית הבנייה שיהיה כאן בור גדול ועמוק ורחב... הלא שוטה ייחשב. כי זה רק האמצעי למטרה האמיתית של הבניין הגדול, ומה המטרה באמת? שיישב פקיד במשרד וישה עבודה לחברה גדולה. ואז יעבור עוד אחד ויראה את עמודי היסודות הרבים ויאמר בלבבו: הלא זה המטרה של כל המערך האדיר הזה... שיהיו כאן בבטן האדמה עמודי ענק אלו עד עומק האדמה... הלא גם זה לשוטה ייחשב. ויעבור עוד אחד ויראה את שלד הבניין, ויאמר בלבבו: הלא זה העניין כאן, להראות את כוח הבטון וחוזקו מול כל רוחות העולם שלא נשבר... הלא גם זה לשוטה ייחשב כי לא ישיביל התכלית האמיתית של מטרת הבנייה כאן. ויעבור עוד אחד ויראה שמתקיימים מרצפות ויאמר זה כל מטרת העמל הגדול כאן כדי להראות את הריצוף המהודר... והשני כשיראה את ציפויי הקירות יאמר שזו המטרה, והשלישי כשיראה את יום התקנת המזגנים הגדולים בכזה בניין רב קומות עם כל המנועים האדירים שמספקים שירותי מיזוג לכל קומות המשרדים יאמר שזו המטרה של כל הבנייה... הלא כל אלו לחסרי געת ייחשבו.

כי לבסוף כולם רואים שכל המאמץ האדיר והגדול והארוך שהושקע כאן הוא בשביל שלבסוף ייכנס פקיד פשוט למשרדי החברה העסקית ויישב מול המחשב לעבוד בשביל החברה ולהניב תוצאות רווחיות. לא יותר מכך כלום.

כך כל הדורות הראשונים כולם היו היסודות והשלד אבל לא התכלית של כוונת הבריאה. כי הם היו בעלי כח ועוז מצד עצמם ועשו לה' דברים עליונים ומעשי קידוש ה' שאין הדעת יכולה להעלות ולחשוב מה הם הקריבו למען שמו יתברך.

אבל אנו נמצאים עכשיו בדור עכור ומר... דור שאין בו לא תורה ולא חכמה, לא קדושה ולא פרישות, מי בדורינו זה שם לילות כימים בתורה ותפילות? מי בדורינו זה צם ימים ושנים ומתקיים רק על לחם צר ומים לחץ רק לקיום וחיות נפשו? אנו יתמי דיתמי. אין בנו כלום... עלינו צריך לרחם. כל בריאת העולם הייתה בשביל דור כזה של מסכנות שצריך לרחמים רבים ועצומים. דור תהפוכות באין רועה אמיתי ונאמן לה' ולתורתו בלבד ללא יחצנים... ודוברים... וצלמים...

ואנשי חצר... ושואו... ותמונות והסרטות... אלא רועה נאמן החושב רק על העם וצרכיו. אין לנו אחד כזה בכלל... אנחנו ההתגלמות של בריאת העולם כדי לגלות את רחמי ה' עלינו!!!

לכן נתחזק מאוד לא ליפול ברוחנינו ולא לומר: אם היינו באותו דור... אם היינו באותו זמן... אלא לדעת שאנחנו תכלית הבריאה וה' נהנה מכל רגע ורגע של אמונה שאנו משליכים כל מה שעובר עלינו רק ה' לבדו ולא סומכים ולא ממליכים ונותנים כוח לשום בר אנוש בר תמותה... אלא הכל ממנו יתברך לטובתינו הנצחית. וכל מה שקורה לנו אנו מאמינים שככה בדיוק ה' רצה ויותר טוב לא נמצא.

וזה מה שאומר בעל התניא והשו"ע אדמו"ר הזקן את משל המלך בשדה באלול. ומה זה המלך בשדה? בשדה נמצאים כל עובדי האדמה עם המגפיים המלוכלכות והמלאות בבויץ ועם כל בגדי העבודה הגסים והעבים וכך המלך פוגש אותם בשדה ונהנה לראות אותם ולדבר עימם ונותן להם רשות להתקרב אליו כמו שהם ללא כל הכנות לפגישה כמו שזה ברגיל אצל גינוני הארמון... שצריך להתכונן לפגישה במלבושים ודיבורים ראויים ובמראה נכון ויפה.

כך ה' בא אלינו בחודש אלול ושמה ומראה פנים שזחקות רק מלראות טותנו בדיוק במקום ובמצב העכשווי שלנו... בדיוק איך שאנחנו נראים...

חודש אלול זה לא סליחות, ולא פחדים ויראות מפחידות... חודש אלול זה: "ה' אורי וישעי", זה האור של ה' בעולם! בתוכך! אדם נכנס לבית שלו ונתקע כל רגע בקיר, בקצה של השולחן, במשקופים, וצועק מה קורא כאן למה אני רק מקבל מכות בתוך הבית שלי שהשקעתי בו וקניתי אותו בכסף מלא? ואומרים לו: הכל חושך כאן, תדליק את האור ותראה איפה אתה הולך וכך לא תתקע ולא תקבל מכות כואבות.

כל הכאב והיגון שלנו הוא בגלל שאנו בחושך ולא חיים אמונה. חודש אלול זה התגלות י"ג מידות הרחמים של ה' על כל אחד. לכן אומרים את הפרק הזה בתפילות שיש בו י"ג פעמים הזכרת שם ה' לגלות עלינו י"ג מידות הרחמים. "ממי אירא"? אם גיליתי שה' הוא אורי-האור שלי-האמונה, אז מיד: ישעי-הישועה שלי תגיע מיד! ה' מעוז חיי ממי אפחד? אין לי מה לירוא וליפול לשום יראות נפולות של העולם הזה.

תענוג בלשון הקודש וסודותיה:

***** "אלוקים לברי לבב" (תהלים עג, א) פירוש י"מ: "אלוקים טוב לטהורי הלב". ראשי התיבות גימטריא: ס"א. ר"ת: א'י'ן ס'ו'ף. אלו טהורי הלב וישרי הדרך שלא עוברים על: "ולא תונו איש את עמיתו". והם מאלו הנכללים בשאלת: "מי יעלה בהר ה' נקי כפיים ובר לבב" זוכים להארת אין סוף, ולאין סוף ברכות וישועות.

***** "אתה הוא עד שלא נברא העולם". (נוסח קרבנות-שחרית) בחסידות חב"ד אומרים שאין עולם בכלל הכל אלוקות! וכמו הפתגם השגור אצל חסידים: "אלוקות בפשיטות ועולם בהתחדשות", פירוש: אצל מי שמתחת לעולם... העולם אצלו בפשיטות... כמובן מאליו שיש את כוחות הטבע והתנהלות העולם עפ"י טבע... ואם יש גילויים אלוקיים לפעמים כמו ניסים גלויים ושינויי טבע אז זה ממש בהתחדשות-חדש להם... אבל אדמור"י חב"ד אומרים ההיפך הגמור: "אלוקות בפשיטות". האלוקות והקב"ה זה הפשיטות שלי זה מה שאני חי!!! "ומציאות בהתחדשות". המציאות והטבע לכאורה הנראה לעין בשר כאילו דברים טבעיים. זה בהתחדשות. שרואים אדם שמספר לך שהרוויח או קרה לו משהו ומספר חשבון למה זה קרה בגלל שעשה כך וכך... והתוצאה הייתה כך וכך, זה ממש בהתחדשות אצלינו. כי הכל אלוקות.

וחשבתי לרמז לפי זה: שידוע בחסידות הרבה על כך שצריך לבטוח בשם ה' בלבד. "כי בו ישמח ליבנו כי בשם קדשו בטחנו". ומה הפירוש "אתה" שאומרים בכל ברכה? לפי החסידות "אתה" זה ממש נוכח לנגדי! הכל ה' הכל אלוקות. וכמו שאמר הגאון החסיד הרב ר' משה קורנוויץ שליט"א: "אלוקות בהשתלשלות". הכל כאשר לכל אלוקות. ומי שחי ככה אז: "עד-דע. אתה צריך לדעת שלא נברא העולם. אין שום כוח בעולם מבלעדי ה'. וכמו שידוע מהבעש"ט: "אתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא לאחר שנברא העולם" אין שום שינוי ח"ו אצל ה' לפני או לאחר הבריאה. הכל אלוקות גמורה וה' לבדו הוא.

תענוג לענות:

שאלה: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים. יש להבין מ"ש בשופר גדול דמאי מעליותא דשופר גדול יותר על

שופר שאינו גדול כמו בשופר של ר"ה של עתה וכמו שנאמר ואד' הוי' בשופר יתקע ולא נזכר בשופר גדול?

תשובה: עיין בספר ליקוטי תורה לאדמו"ר הזקן בעל התניא והשולחן ערוך, במאמרי ראש השנה, ד"ה: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול. תשובה נפלאה באריכות ובטוב טעם.

שאלה: הנה בר"ה אנו אומרים זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון ולכאורה יש כאן סתירה דלאו רישיה סיפיה כי זה היום תחלת מעשיך משמע תחלה ממש היינו שבו מחדש בכל שנה את העולם ואח"כ אומר זכרון ליום ראשון משמע שאינו אלא זכרון לזכור את יום ראשון שנברא בו העולם בששת ימי בראשית.

תשובה: עיין בספר ליקוטי תורה לאדמו"ר הזקן בעל התניא והשולחן ערוך, במאמרי ראש השנה, ד"ה: והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול. תשובה נפלאה באריכות ובטוב טעם.

עוד שם במאמר השאלה איך נאמר שאדם נידון בכל יום אם ידוע שכל מזונותיו וצרכיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה? וכן מה הוא העניין והסדר של כל ימי הראש חודש בכל חודש.

ועוד: ואח"כ אמרו לפני מלכיות כדי שיעלה זכרונכם לטובה לפני. פי' עד"מ כי הזכרון שיצטרך לזכור על הדבר אינו שייך אלא על דבר הרחוק ממנו במקום או בערך שאז שייך לומר ע"ז לשון זכרון שיזכור עליו ולא ישכח מלבו משא"כ כשהדבר אצלו וסמוך אצלו אין שייך לשון זכרון כלל. אז איך אומרים זכרון לפני יתברך? עיין שם ויערב לך מאוד לנצח.

תענוג לחיך:

** סגולה נפלאה שלא לשכוח אף פעם לומר "לדוד ה' אורי וישעי" - לצאת מבית הכנסת רק בסוף התפילה. בדוק ומנוסה.

** התרטבתי בבריכה ואחרי זה התייבשתי בתור למגלשה...

** פעם שלטו פה הרומאים והיום הרמאים.

** מישוהו התעניין אצלי במה הרבנית שלי עובדת? עניתי לו נראה לך מכובד שהרבנית תעבוד?

** הכי גרוע זה להיות טכנאי מזגנים. הוא מגיע למקום כשאין מזגן וסובל מחום ועד שכבר נדלק המזגן הוא צריך ללכת.

** אני מראש לא הגעתי לנופש עם ציפיות, למה? כי המשכיר ארגן לי מצעים אז למה שאני אביא מהבית.

** נפטרת מכל האוכל הלא בריא שהיה לי בבית, זה היה מאוד טעים.

** לא משנה מה היא אמרה תמיד תאמר לה שהיא צדקה כי צדקה תציל ממוות.